

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 682

гр. София , 19.07.2021 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-4 в закрито заседание на
деветнадесети юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния
състав:

Председател: Никола Чомпалов

като разглежда докладваното от Никола Чомпалов Търговско дело №
20211100901299 по описа за 2021 година

СГС е сезиран с искова молба от ВЛ. Ж. Ж., с която се иска отмяна на решение N РД -16-02-222/06.07.2021 г. на едноличния собственик на капитала на „Б.Б. – НЦЗПБ“ ЕООД.

Съдът е констатирал, че исковата молба е нередовна и с разпореждане от 08.07.2021 г. е дал указания на ищеца 1. да изложи фактически твърдения, от които произтича правният му интерес да иска отмяна на процесното решение и да посочи какви негови права и интереси са засегнати от това решение, както и да посочи в какво се изразяват благоприятните последици, които ще настъпят за ищеца при отмяна на решението;

2. да посочи искането за спиране на процесното решение като искане за допускане на обезпечение на предявения иск ли е направено, или като искане за спиране на производството по вписване на определено обстоятелство в търговския регистър.

С молба от 15.07.2021 г. ищецът е посочил, че е участник в конкурсната процедура за назначаване на контролор и че опорочаването при нейното провеждане е ограничили правото му на участие, както и че при отмяна на решението ще може да участва при провеждане на новия конкурс.

Според съда предявеният иск е процесуално недопустим, поради което исковата молба следва да се върне. Това е така, защото атакуваното с иска решение на едноличния собственик на капитала на ответното дружество по никакъв начин не рефлектира в правната сфера на ищеца. Ищецът не е съдружник, респ. едноличен собственик на капитала на ответното дружество, поради което решението на органа по чл.147 ал.2 ТЗ на ответното дружество не поражда за ищеца никакви правни последици.

Твърденията в уточнителната молба не обуславят правен интерес ищецът да предяви иска,

защото не се сочи оспореното решение на органа по чл.147 ал.2 ТЗ на ответното дружество да накърнява негови лични права и интереси. Решението не засяга права и интереси на ищеца, защото не поражда правни последици в неговата правна сфера.

Съдебното решение за отмяна на решението на органа на ответното дружество по чл.147 ал.2 ТЗ, не би рефлектирало в правната сфера на ищеца, доколкото той не е страна по членствено отношение с дружеството.

Ищецът е трето лице по отношение на ответното дружество, защото не е негов едноличен собственик, респ. съдружник, поради което е недопустимо да се намесва във вътрешните отношения между ответното дружество и неговия едноличен собственик. В подкрепа на извода за недопустимост на предявения от ищеца иск е **решение № 234 от 23.12.2016 г. по т.д. № 54/2016 г., Т. К., I Т. О. на ВКС**, в което е прието, че управителят на търговско дружество не е легитимиран да води иски за нищожност на решения на органи на дружеството, а в случая ищецът дори не е управител на ответното дружество; в подобен смисъл е и **решение № 311 от 06.02.2019 г. по т.д. № 2742/2017 г., Т. К., II Т. О. на ВКС**.

Освен това – отмяната на решение на органи на търговско дружество може да бъде установена само с изрично предвидения в чл. 71 ТЗ иск, а друг иск, с който **трети лица** да търсят защита, не е предвиден в закона /**определение № 356 от 22.07.2016 г. по ч.т.д. № 1045/2016 г., Т. К., I Т. О. на ВКС, определение № 15 от 05.01.2017 г. по ч.т.д. № 2336/2016 г., Т. К., II Т. О. на ВКС**/.

Следва да се отбележи, че ответното дружество не е ООД и не формира Общо събрание на съдружниците като дружествен орган. Ищецът не твърди да е съдружник в ответното дружество, но дори едноличният собственик на капитала на ЕООД не разполага с иск по чл.74 ал.1 ТЗ за отмяна на решение, прието от него по реда на чл.147 ал.2 ТЗ /**определение № 410 от 24.06.2009 г. по ч.т.д. № 281/2009 г., Т. К., II Т. О. на ВКС**/

В т.4 от ТР N 1 от 06.12.2002 г. по тълк.д. № 1/2002 г. на ОСГК на ВКС е прието, че „активно легитимиран по исковете с правно основание чл. 71 ТЗ и чл. 74 ТЗ е съдружник или акционер. В случая обаче искът е предявен от ищеца, който не е съдружник в ответното дружество или негов едноличен собственик, а в мотивите на т.3 от цитираното ТР е прието, че „ако искът е предявен от трето лице, то това би му дало възможност за ревизия на решение на орган на дружеството, което е недопустимо. Освен недопустима, такава намеса е и неоправдана, **тъй като за третото лице решенията на органите на дружеството не са задължителни** и то може да се защити чрез оспорване на действията, произтичащи от тези решения без да е необходимо в отделен иск да установява тяхната незаконосъобразност“.

На следващо място – нормите на чл.89-97 КТ не допускат по исков ред да се оспорва законността на проведената конкурсна процедура. Нормата на чл.93 ал.2, изр.2-ро КТ изрично предвижда, че в 7-дневен срок от съобщението участниците в конкурса могат да направят възражение пред работодателя, обявил конкурса, който в 3-дневен срок от

получаване на възражението решава въпроса **окончателно**. Това означава, че е недопустимо да се атакува по исков ред решението на работодателя, още по малко чрез иск за отмяна на решение, прието от орган на търговско дружество.

С оглед на изложеното съдът намира, че исковата молба следва да се върне.

РАЗПОРЕДИ:

ВРЪЩА исковата молба на ВЛ. Ж. Ж., с която е предявен срещу „Б.Б. – НЦЗПБ“ ЕООД иск за отмяна на решение N РД -16-02-222/06.07.2021 г. на едноличния собственик на капитала на „Б.Б. – НЦЗПБ“ ЕООД.

Разпореждането може да се обжалва пред САС в едноседмичен срок от връчването.

Съдия при Софийски градски съд: _____